

Helge Nielsen: Udvalget har mellem anden og tredje behandling holdt to møder og herunder haft et samråd med den højtærede socialminister. Udvalget har behandlet 2 henvendelser, henholdsvis fra husmændene og fiskerne, og disse henvendelser har ført til de her foreliggende 4 ændringsforslag til lovforslaget om ændring i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.

Ved ændringsforslag nr. 1 foreslås maksimum for den årsfortjeneste, hvorefter erstatning beregnes for de frivilligt forsikrede efter lovens §§ 55, 59 og 74, og den årsfortjeneste, der gælder for de tvungne forsikringer efter § 58, forhøjet fra 7.500 kr. til 8.000 kr.

Ved ændringsforslag nr. 2 foreslås tilsvarende forhøjelse fra 7.500 kr. til 8.000 kr. af det minimum, der efter lovens § 44, stk. 6, anvendes, når det drejer sig om personer under 21 år.

Ændringsforslag nr. 3 tilsigter en forhøjelse af den indtægtsgrænse, der ifølge lovens § 75, stk. 1, 1. punktum, gælder for adgang til statstilskud til nedsættelse af forsikringspræmier; lovforslagets beløb på 8.000 kr. foreslås forhøjet til 9.000 kr.

Som en følge af ændringsforslag nr. 3 foreslås endvidere i ændringsforslag nr. 4 en ændring af pristalsreguleringsportionen i lovens § 75, stk. 1, 2. punktum, fra 240 kr. til 270 kr.

Jeg kan på det samlede udvalgs vegne med undtagelse af det ærede medlem hr. Adolph Sørensen anbefale de stillede ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen om de til forslag til lov om ændring i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde stillede ændringsforslag.

Ændringsforslagene nr. 1-4
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagene som helhed sættes derefter til forhandling.

Helge Nielsen: Flertallet i udvalget med undtagelse af det ærede medlem hr. Adolph Sørensen indstiller begge lovforslag til vedtagelse. Der er med disse lovforslag skabt mange forbedringer for de ulykkesramte,

som jeg endnu en gang må benytte lejligheden til at takke den højtærede minister for. Men må jeg ikke her ved tredje behandling henstille til den højtærede minister, at man påser, at der ikke fra administrationen, i dette tilfælde forsikringsselskaberne, arbejdes for tungt med afgørelserne, at man søger at undgå de tilfælde, hvor de ulykkesramte skal vente på et få udbetalt deres dagpenge, jeg har ladet mig fortælle helt op til 6 uger. Jeg henstiller, at man søger at undgå den slags urimeligheder.

I et af de spørgsmål, vi stillede til den højtærede minister, berørte vi silikoseproblemet. Det har gennem en omtale i dagbladet Aktuelt fået yderligere aktualitet. Vi var i udvalget glade for det svar, vi fik, der gik ud på, at direktoratet for ulykkesforsikringen vælger den for den skadelidte gunstigste skadedato, men jeg vil gerne her henstille, at det spørgsmål vedrørende de løbende erstatninger, som den højtærede minister omtalte ved første behandling, ikke må vente for længe på sin løsning. En sådan lov måtte fjerne problemet om skadedatoen, og jeg vil meget gerne bede den højtærede minister om her at fortælle, om der er noget nyt vedrørende denne sag.

Socialministeren (Bundvad): Jeg takker udvalgets flertal for indstillingen om vedtagelse af lovforslagene, som jeg — ligesom det ærede medlem hr. Helge Nielsen — anser for at være et godt fremskridt for de ulykkesramte.

Der blev rejst 2 spørgsmål af det ærede medlem. Det første var spørgsmålet om, hvorvidt sagerne gang i forsikringsselskaberne kunne fremmes. Jeg kan herom sige, at vi for nogen tid siden har bedt forvaltningsnævnet om at se på direktoratets forretningsgang, fordi vi er stødt på en vis langsomhed eller en vis tvivl om, hvordan sagerne skulle behandles, og det betyder, at vi dermed får en gennemgang af lovens administration. Om dette umiddelbart vil føre til ændringer i forsikringsselskabernes praksis, kan jeg ikke sige, men det er mit indtryk, at det er kun i undtagelsestilfælde, hvor der er tvivl til stede om ulykkestilfældet, at der kan være nogen ventetid. Det normale er, så vidt jeg er bekendt med